

การวิจัยครั้ง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ของสมาชิกกลุ่ม 2) ศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มต่อบทบาทส่งเสริมอาชีพขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลหลวงเนื้อ อำเภออดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ และ 3) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการ ส่งเสริมอาชีพกลุ่มทอผ้าขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลหลวงเนื้อ อำเภออดอยสะเก็ด จังหวัด เชียงใหม่ ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ สมาชิกกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า บ้านหลวงเนื้อ ทั้งหมดจำนวน 71 คน และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่เก็บ รวบรวมถอดรหัสและวิเคราะห์ด้วย โปรแกรมสถิติสำหรับรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences; SPSS Window) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.37) เป็นเพศหญิง โดยมีเพศชายเข้ามาร่วมเป็นผู้ร่วม ทุนและสมัครเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม โดยคณะกรรมการกลุ่มเป็นผู้คัดเลือก มีอายุมากที่สุด 52 ปี อายุ น้อยที่สุด 23 ปี และมีอายุเฉลี่ย 47 ปี ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว เป็นอาชีพหลัก โดยมีรายได้รวม 9,000 บาทต่อเดือน น้อยที่สุด 500 บาทต่อเดือน และมีรายได้ เฉลี่ย 3,024 บาทต่อเดือน

ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด เป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า โดยมีระยะเวลาในการ เป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บผ้ามากที่สุด 3 ปี โดยทั้งหมดยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการเป็น สมาชิกกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า

สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า บ้านหลวงเนื้อ มี ความคิดเห็นว่า องค์กรบริหาร ส่วนตำบลหลวงเนื้อ มีบทบาทส่งเสริมอาชีพของกลุ่มทอผ้าอยู่ใน ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.72) โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ บทบาทในการคัดเลือก และใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า (คะแนนเฉลี่ย 2.83) บทบาทในการถ่ายทอด ความรู้และเทคนิคทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า (คะแนนเฉลี่ย 2.80) บทบาทในการแก้ไขปัญหาของกลุ่ม แม่บ้านทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า (คะแนนเฉลี่ย 2.77) บทบาทในการให้คำแนะนำกลุ่ม (คะแนนเฉลี่ย 2.76) บทบาทในการให้ข้อมูลข่าวสารการผลิตทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้าการตลาดแก่กลุ่มทอผ้า (คะแนนเฉลี่ย 2.68) และบทบาทในการจัดสรรงบประมาณส่งเสริมอาชีพทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า (คะแนนเฉลี่ย 2.51)

สำหรับปัญหาและอุปสรรค ในการส่งเสริมอาชีพกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้าของ องค์กรบริหาร ส่วนตำบลหลวงเนื้อ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นว่าองค์กรบริหาร ส่วนตำบลควรมีบทบาทในการให้ความรู้ด้านเทคนิคการทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า โดยการจัด ฝึกอบรมและเยี่ยมเยียนกลุ่มแม่บ้านทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้า ให้มากกว่าในปัจจุบันซึ่งมีการจัด ฝึกอบรมเพียงปีละ 1 – 2 ครั้ง ด้านงบประมาณ พบว่า กลุ่มสมาชิกได้รับเงินจัดสรรในจำนวนที่ไม่ เพียงพอต่อการซื้อวัสดุอุปกรณ์ครัวจำนวนมาก ๆ ด้านการรวมกลุ่ม พบว่า องค์กรบริหาร ส่วนตำบล ไม่มีกฎระเบียบสำหรับผู้ที่ไม่สามารถกลุ่ม เช่น สมาชิกกลุ่มน้ำประชุมรวมกลุ่มไม่ครบทำให้ขาด ความรู้ในเรื่องที่องค์กรบริหาร ส่วนตำบลมาเรื่องแข่งแนะนำ ปัญหาด้านข้อมูลข่าวสารการผลิตทอผ้า และตัดเย็บเสื้อผ้าพบว่า การให้ข้อมูลข่าวสารเรื่องการทอผ้าและตัดเย็บเสื้อผ้าข้างไม่เป็นที่กางของข่าว

ABSTRACT

TE 166351

This research was conducted in order to study 1) individual and socio-economic characteristics of members of Luang Nua Farmers' Homemaker group for home weaving in Doisaket district, Chiang Mai; 2) their opinions on occupation promotion roles of Tambon Luang Nua Administration Organization (TAO), Chiang Mai, and 3) TAO's problems and obstacles in occupation promotion. The data were collected from 71 members using the interview schedules and analyzed by the SPSS for Windows.

It was found that most of the respondents were female (94.37%), with male members participating as shareholders. They were 23-52 years old and their average age was 47 years. The majority were mainly engaged in trading and private business. Their monthly income ranged from 500 to 9,000 baht, an average monthly income being 3,024 baht.

All respondents were members of the home weaving and dressmaking group with the longest period of membership of 3 years. None of them had previous experience in weaving and dressmaking.

The respondents had a moderate level of overall opinion on TAO's occupation promotion roles (mean score 2.72). The roles in promoting home weaving from the highest to the lowest scores were: selecting and utilizing the group's products (mean score 2.83), transferring of knowledge and techniques in weaving and dressmaking (mean score 2.80), solving the group's problems (mean score 2.77), giving advice to the group (mean score 2.76), providing information about weaving, dressmaking, and marketing (mean score 2.68), and budget allocation for occupation promotion (mean score 2.51).

To promote this occupation, the respondents viewed that TAO should provide more knowledge and techniques of weaving and dressmaking by conducting training and visiting the group more frequently, instead of 1-2 times per year. The respondents' problems were that the budget allocated to the group was insufficient for them to buy weaving and dressmaking materials in bulk; the TAO had no regulations to act upon the members non-participating in group meetings, leading to a lack of knowledge in issues discussed or recommended by TAO; and the information about weaving and dressmaking was not yet extensively publicized.